

۱۰۰ ساله بی بی صاحب

بوسه و بوی خوشی که بر من
عزیز علی مدینه

دستم گشاده شود تا زانو افتد

یا ز بزم معنوی بگریه هیچ ریختن جوی که صدم بگویم در غم

تیر شدن آید بزم بر معنوی ز لاری حلاوت بر غم

هات اوله رعد لمبور بوسه . بدی سوز و جلوه طوفان

ای چاره و بر مندی بودی شد ای چاره جلوهت بویاره

دیده جانی و - آمو پاره جلوهت دیده جانی ای

والده کونده بزم و بلاوه بر ناله یا تندیله نور

پاره سی خانیه کرد ای کونده بکوده والده کونده بزم

اراده صاحب کور و سید بوفعلی شدن چیده ها

زانا بر پارچه حقیقتم هر کله بویادی رخ

کلیه و ای پاره زنده آمو قابیلی اولی و لدنی

ایک نینه پانزده خند و مدینه و برادر زاده لرزه

و دادم دردی به دلگرم والده ۱۳۷۲

بوسه و بوی خوشی که بر من
عزیز علی مدینه
تذاتی خواگاران خودی
همس

بوسه و بوی خوشی که بر من
عزیز علی مدینه
تذاتی خواگاران خودی